

Piski Ewangelik

Miesięcznik Parafii Ewangelicko - Augsburskiej
w Piszcu

Grudzień
Nr 183 12/2025

Hasło roku:
Wszystko badajcie, zachowujcie to, co dobre.
1 Tes 5,21

2025
ROK WYZNANIA WIARY

500 lat Reformacji
na Mazurach

Rozważanie Godowe 2025 R.

***Słowo się ciałem stało i zamieszkało wśród nas
i ujrzeliśmy chwałę Jego. J 1,14***

Drogie siostry i bracia w Panu naszym Jezusie Chrystusie, Drogi Godowy Zborze! Przed nami cudowne, pełne ciepła i radości Święta Narodzenia Pańskiego. Adwent prowadzi nas do tych wyjątkowych wydarzeń, które jak co roku chcą radować nasze serca i nasze życie. Gdyby nie te Święta to nasze życie byłoby strasznie monotonne i nudne... ciągle praca, obowiązki, zmartwienia o naszych bliskich, troski dnia codziennego... Bogu dzięki, że możemy ten bieg codzienności przerwać choć tymi paroma dniami... choć na chwile oderwać nasze oczy od codzienności... która czasami zaciera radość i mamy szansę na nowo pobudzić nasze serca do dziękczynienia Bogu, że o nas nie zapomniał, że bez końca wypenił w Jezusie narodzonym w Betlejemskiej stajence swoje obietnice... niektórzy tzw. „chrześcijanie święteczni” znajdą szansę aby znowu po długim czasie przypomnieć sobie o Kościele i usłyszeć słowa Ewangelii... a może będzie to czas nawrócenia... może zatęsknią za regularnym wsłuchiowaniem się w Słowo Boże... może przypomną sobie, że są częścią tej wielkiej Bożej rodziny, rodziny parafialnej. Czas Świąt Narodzenia Pańskiego jest cudownym czasem... przypominamy sobie o cudzie Bożego Narodzenia, ale też chcemy doznawać cudu przebudzenia wiary, nadziei... mam też nadzieję, że będzie to czas cudu miłości, którą okazywać będziemy sobie nawzajem, a w szczególności osobom zagubionym, wykluczonym i z niepełnosprawnościami. Może wreszcie po miesiącach kłótni i sporów ludzi przestrzeni publicznej przemówią „ludzkim językiem” miłości... Dlatego w tym miesiącu życzę wam wiele radości i doświadczanie wielu cudów tych małych i wielkich... ale przede wszystkim doświadczenia Bożego Narodzenia... Bo to sam Bóg rodzi się dla życia każdego z nas... to Bóg tak wielce nas umiłował, że do nas przychodzi... bez Boga, bez Chrystusa nasze życie jest puste, przepełnione frustracją... dlatego w szczególny sposób przeżyjmy te Święta... poszukajmy choć tych najmniejszych powodów do radości... niechaj miłość, pojednanie, pokój i dobro stanie się udziałem naszym i naszych rodzin... niechaj zrozumienie i wzajemny szacunek zapanuje w naszym życiu społecznym, a miłość, pokora i czyste zwiastowanie Ewangelii będzie udziałem Kościoła na każdym miejscu. Bóg się rodzi! To On jest najważniejszy, to On nasz Zbawiciel jest Panem naszego życia... Błogosławionych, pełnych radości i pokoju Świąt Narodzenia Pańskiego życzę wam wszystkim i każdemu z osobna.

ks. Marcin Pysz

Kolacja Reformacyjna 2025

31 października przeżywaliśmy wyjątkowo radosny i świąteczny dzień z powodu życia i odnowy Kościoła Powszechnego. Święto Reformacji to wyjątkowy dzień spojrzenia w historię, ale z refleksją na teraźniejszość i przyszłość naszej parafii oraz naszego Kościoła. To dzień kiedy przypominamy postać Marcina Lutra oraz

zastanawiamy się na ile jego 62 Teza wywieszona 31.10.1517 r. na drzwiach kościoła w Wittenberdze o treści: **„Prawdziwym skarbem Kościoła jest najświętsza Ewangelia chwały i łaski Bożej”** jest aktualna dla współczesnych chrześcijan. Dla nas piskich ewangelików odnajdujemy jeszcze jedna wyjątkową tezę Marcina Lutra a mianowicie 43: **„Należy pouczać chrześcijan, że ten, kto daje ubogiemu albo wspiera potrzebującego, lepiej czyni, niż gdyby kupował odpusty”**, gdyż wiele sił i zaangażowania kierujemy właśnie w stronę służby diakonijnej i pomocy osobom w kryzysie oraz z niepełnosprawnościami, poprzez pracę Ewangelickiego Stowarzyszenia Betel.

Kolacja Reformacyjna w Piszcu rozpoczęła się od odśpiewania hymnu naszego Kościoła autorstwa Marcina Lutra „Warownym grodem jest nasz Bóg”. Podczas tegorocznej spotkania prelekcję na temat Katarzyny von Bora wygłosiła student teologii ewangelickiej z naszej parafii Szymon Pysz. Szymon przybliżył nam wyjątkową postać pani Lutrowej, która była pierwszą pastorką, która dzięki swojemu niesamowitemu i twardemu charakterowi była opoką dla swojego męża Marcina Lutra oraz całej ich rodziny. To ona stworzyła dom, gdzie studenci teologii, wielcy ludzie z całego Świata wraz z Marcinem Lutrem mogli poznawać miłosiernego Boga studiując teologię.

Serdecznie dziękujemy wszystkim zaangażowanym w tegoroczną Kolację Reformacyjną. Dziękujemy za wszystkie pyszności, jak co roku było „na bogato”.

Narodowe Święto Niepodległości

11. listopada obchodzący
Narodowe Święto
Niepodległości.

Z tej okazji przedstawiamy
okolicznościowe rozważanie
naszego proboszcza. Które
ukazało się na stronie
www.luteranie.pl

*O, jak to dobrze i miło, gdy bracia w zgodzie mieszkają! (...) Tam bowiem PAN zsyła
błogosławieństwo i życie na wieki. Psalm 133,1b.3b*

Drogie siostry i bracia w Panu naszym Jezusie Chrystusie, drodzy czytelnicy. Narodowe Święto Niepodległości co roku budzi we mnie wielką radość, dumę, ale i zadumę. Wspominamy wielkich synów Polskiej Ziemi, ich trud, poświęcenie nieprzerwaną nadzieję na niepodległą Polskę, która przed 123 lata była podzielona i rozerwana pomiędzy zaborców. W tym roku przeżywamy 107 rocznicę tych chwalebnych i ważnych dla naszego narodu wydarzeń jakim było odzyskanie niepodległości. Moje pokolenie jest pokoleniem pokoju, tzn. wychowaliśmy się w wolnej Polsce, mimo że urodziłem się w czasach PRL to dzięki miłości i trosce moich rodziców, dziadków nie pamiętam trudnych doświadczeń tamtych czasów. Dzieciństwo, młodość wspominam jako cudowny szczęśliwy czas. Może nie zawsze na wszystko mógł sobie człowiek pozwolić, ale poczucie wspólnoty, społeczności, bliskość rodzin, wspólnoty parafii, sąsiedztwa była niesamowita. Wielopokoleniowe rodziny, grono przyjaciół, nieoceniona pomoc Kościoła nie tylko w tych duchowych potrzebach, ale również potrzebach codziennego życia – to było świadectwo wspólnoty. Niesamowite wyczucie i pokora moich dziadków, którzy wiele niewyobrażalnego cierpienia doświadczyli w czasie II Wojny Światowej, ale nigdy nie chcieli w nas budować nienawiści do bliźniego, nawet tego, który jeszcze przed laty był wrogiem.

I tak dzisiaj przychodzi mi pisać o niepodległości, którą właśnie tak rozumiem. Jako wolność, samostanowienie, jako wspólnotę, jako poczucie przynależności, jako

troskę o wspólne dobro, jako dawanie świadectwa miłości względem słabszych, jako nieustające dziękczynienie Bogu, że pozwolił mi żyć w wolnej Polsce, w rzeczywistości, gdzie mogłem się rozwijać, gdzie mogę pracować, która należy do Unii Europejskiej, do NATO, gdzie możemy się czuć bezpieczni, gdzie możemy angażować się w rozwój, w budowanie dobrej przyszłości dla naszych dzieci i kolejnych pokoleń. Bo jak to autor Psalmu 133 pisze: *O, jak to dobrze i miło, gdy bracia w zgodzie mieszkają!*

Ale czy tak naprawdę jest w dzisiejszej dobie? Czy świętując 107 rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości możemy spokojnie i szczerze stanąć przed minionymi pokoleniami i powiedzieć, że o niepodległość, o wasze starania nadal dbamy i je szanujemy? Niepodległość nie stała się raz na zawsze. To stan, o który musimy i my dzisiaj w XXI wieku dbać i z szacunkiem dla tych, którzy ją wywalczyli, budować współczesny nasz doczesny dom. Minione lata ukazują nam jak kruchy jest pokój, jak niewiele trzeba, aby znowu człowiek podnosił rękę przeciwko bliźniemu. Ponownie widzimy nieopisane cierpienie ludzi, niewinnych dzieci, doświadczamy z bólem jak partykularne interesy narodów igrają z ludzkim życiem, jak człowiek niszczy i burzy pod pretekstem politycznym, odwetowym, jakimkolwiek, burzy poczucie pokoju i bezpieczeństwa drugiego człowieka.

Droga sestro i bracie. W tegoroczne Narodowe Święto Niepodległości musimy z całego serca wzywać do pojednania, do pokoju, do zaprzestania przemocy! Wezwanie to należy rozpocząć od naszych rodzin, codziennego życia, ale przede wszystkim od naszego polskiego społeczeństwa, które kolejne lata trwa w potwornych podziałach i budowaniu wewnętrznej nienawiści brata przeciwko bratu i o zgrozo dzieje się to z politycznego podszeptu. To dzisiaj osłabia naszą niepodległość: nasze spory i napięcia, brak jedności, szukanie wrogów wszędzie i wokoło. Gdzieś człowiek zapomniał o tym prostym, ale jakże fundamentalnym wezwaniu Psalmisty: *O, jak to dobrze i miło, gdy bracia w zgodzie mieszkają! (...)* *Tam bowiem PAN zsyła błogosławieństwo i życie na wieki.*

Tylko zgoda i pojednanie prowadzą do Boga, prowadzi do pokoju, do poczucia bezpieczeństwa, do doświadczenia Bożego błogosławieństwa. Zachowanie niepodległości jest naszym zadaniem i wyzwaniem. Ale aby temu sprostać potrzebna jest mocna wiara i zaufanie Bogu, że nasze starania pobłogosławi. Dlatego myśląc o niepodległości spójrzmy wokoło siebie, spójrzmy co możemy naprawić naszych międzyludzkich relacjach. Jeśli widzimy, że ręce naszego brata, siostry opadają w rezygnacji, braku nadziei i lęku bądźmy dla nich pocieszeniem, bądźmy dla nich wsparciem. Wielkie dzieła rozpoczynają się od najmniejszych, codziennych gestów miłości. Tego najpiękniej uczy nas nasz Pan Jezus Chrystus. Każdy Jego gest wyływał wyłącznie z miłości i troski o człowieka. On nigdy nie

potępiał człowieka, ale zawsze potępiał grzech. On nigdy nie dzielił i nie odrzucał bliźniego, ale zawsze przyjmował i towarzyszył. Zawsze dostrzegał potrzebującego. Niechaj dobry Bóg pobudza nas do refleksji podczas tegorocznych obchodów Narodowego Święta Niepodległości. Abyśmy każdego dnia stawali się dla siebie bliżsi, abyśmy potrafili czuć się w naszej ziemskiej Ojczyźnie jak we wspólnocie. Nie posegregowani na mniejszych czy większych patriotów, ale we wspólnocie, która ma na sercu niepodległość Polski, jej rozwój i dobrobyt. Wspólnocie, która w szczególny sposób otacza troską i opieką osoby wykluczone, odsunięte na społeczny margines, osoby starsze, z niepełnosprawnościami. Tylko we wspólnocie, w jedności i miłości wzajemnej braci i sióstr zapewnimy pokój i niepodległość Polski. *O, jak to dobrze i miło, gdy bracia w zgodzie mieszkają! (...)* *Tam bowiem PAN zsyła błogosławieństwo i życie na wieki. Amen.*

ks. mjr SG Marcin Pysz
źródło: www.luteranie.pl

Koniec I etapu budowy w Wejsunach

W listopadzie został zakończony I etap prac budowy Centrum Integracji w Wejsunach. Prace przebiegają zgodnie z przyjętym harmonogramem. Do końca roku 2025 zostaną zamontowane jeszcze okna i drzwi w budynku.

Kolejne prace planowane są już od stycznia 2026 r., wtedy rozpocznie się montaż instalacji elektrycznej oraz instalacji co. cwu. Mamy nadzieję, że wiosną 2026 roku rozpoczniemy prace wykończeniowe budynku.

Projekt realizowany jest przez Ewangelickie Stowarzyszenie Betel. Centrum Integracji w Wejsunach będzie służyło osobom potrzebującym.

Zapiski ze Szkółki Niedzielnej

Szkółki niedzielne w listopadzie były czasem, w którym poznawaliśmy jednego z bohaterów starotestamentowych – Mojżesza. Tematem pierwszej szkółki była ważna prawda dla nas wszystkich, że Bóg troszczy się o swoje dzieci, właśnie pokazuje nam to historia Mojżesza, który urodził się w kochającej się rodzinie, ale w czasie kiedy Izraelici będąc w niewoli faraona ciężko dla niego pracowali. Jednak pomimo tych trudnych warunków rodzina ta nigdy nie zwątpiła i wierzyła, że Pan Bóg jest z nimi, nawet wtedy gdy podjęli tak traumatyczną dla nich decyzję, jak ukrycie malutkiego dziecka w koszyku na Nilu. Cały ich plan był niebezpieczny, ale wiedzieli, że Bóg troszczy się o swoje dzieci. Zupełnie nieprawdopodobna historia! Więc gdy my mamy w swoim życiu jakieś trudne sytuacje, pamiętajmy, że BÓG TROSZCZY SIĘ O SVOJE DZIECI – ufajmy Mu i nie bójmy się o swoją przyszłość.

Kolejne nasze spotkanie to dalsza opowieść historii Mojżesza, Pan Bóg miał plan, Mojżesz bał się czy sprostą, przecież nie miał doświadczenia, nie umiał przemawiać, a miał wrócić do Egiptu, tam skąd wcześniej uciekł przed gniewem faraona, a teraz ma stanąć przed jego obliczem i żądać uwolnienia ludu izraelskiego z niewoli (!), czy sobie poradzi z takim wyzwaniem?! Dla nas wszystkich Pan Bóg również ma plan. Czasami marudzimy, kto chociaż raz pomyślał: „dlaczego nam wynosić śmieci?“, „dlaczego mam sprzątać swój pokój, mi ten bałagan nie przeszkadza, ja sobie tą kupkę skarpetek przeskoczę, niech leży“, „ech głupia szkoła, po co tam mam chodzić!“ Ale zapamiętajmy sobie, że Pan Bóg wzywa nas do tych zwykłych czynności, uczy nas systematyczności i odpowiedzialności, a to wszystko po to, żeby przygotować nas do większych rzeczy. Na podstawie historii Mojżesza dowiedzieliśmy się, że Pan Bóg jest z nami i troszczy się o nas. Mojżesz był blisko Boga, który objawił mu się w płonącym krzewie, tak więc my na zajęciach plastycznych wykonywaliśmy takie krzewy z gałązek i kolorowych piór imitujących kolory ognia.

Ostatnia niedziela roku kościelnego, Niedziela Wieczności skupiła nas wokół myśli, że mamy być czujni i wytrwali. Dziwne - było inaczej niż zawsze, weszliśmy ze świecą do naszego domku, przywitaliśmy się piosenką, a potem pani Lila rozdała nam zadania do wykonania: Marysia z Rozalią miały posegregować kredki i zabawki w pudełku. Lena miała poukładać pocztówki i znaleźć te, które przedstawiają zimę. Marcel z Karolem musieli napisać alfabet na tablicy, a Hubert z Leonem dostali za zadanie ułożyć puzzle, pomieszane obrazki z różnych pudełek.... Hmm od rana w niedzielę takie rzeczy... trochę porządków, trochę szkoły, a jak

zabawa to utrudniona...? Co to ma znaczyć? Pani Lila nic nie mówiła, usiadła na ławce i czekała, czy chętnie przystąpimy do naszych zadań? Czy będziemy marudzić? A może któreś z nas w ogóle nie podejmie zadania? Co się wydarzyło? Opowiemy Wam, byliśmy trochę zdziwieni, ale bez oporów przystąpiliśmy do naszych wyzwań. Niektórzy skończyli szybciej, inni pracowali dłużej. Okazało się, że zadanie Huberta i Leona było najtrudniejsze, bo puzzle były wymieszane. A co się stało, gdy reszta skończyła, a chłopaki jeszcze musieli wykonywać swoje zadanie? Po kolei wszyscy podchodzili do nich, pytali czy im pomóc i w efekcie cała grupa usiadła na dywanie układając puzzle. Wszystkie powierzone zadania zostały wykonane odpowiedzialnie i solidnie, bo tego właśnie chce nas uczyć Pan Jezus. Mamy być wiernymi w tym co zostało nam powierzone: czy to sprzątanie klocków czy odrabianie lekcji. Mamy dobrze i chętnie wykonywać także te najprostsze obowiązki, a także te czasochłonne, które wymagają od nas dodatkowego poświęcenia. Wykonujmy powierzone nam obowiązki dobrze, tak, aby gdy wróci Pan Jezus, mógł zobaczyć, że jesteśmy gotowi i czuwający. Tak nadszedł czas Adwentu, także i my w pierwszą niedzielę tego wyjątkowego czasu wykonaliśmy nasze wieńce adwentowe, które zabraliśmy do domów.

Dzieci ze szkoły niedzielnej i pani Lila.

Drugi Diecezjalny Piknik Adwentowy

W ostatnią sobotę listopada, tuż przed pierwszą niedzielą czasu Adwentu, dzieci ze szkoły niedzielnej z klas 1-4 wybrały się do Mrągowa na adwentowe spotkanie diecezjalne. Było to już drugie spotkanie zaaranżowane przez grupę osób pracujących z dziećmi szkolnymi z kilku parafii naszej Diecezji. Jest to czas integracji i poznawania się dzieci i młodzieży, ale również nas opiekunów, nauczycieli, wychowawców. Dobrze jest spotkać się, porozmawiać, pośpiewać i po prostu spędzić razem czas wokół Słowa Bożego. Diecezjalne spotkanie dzieci i młodzieży rozpoczęło się wspólnym śpiewem, później był czas refleksji. Spotkanie adwentowe skupiało się wokół znaczenia Adwentu, tego czasu co przed nami, tego, że wszyscy jesteśmy w drodze do Betlejem. Mamy czas 4 niedziel, żeby przygotować się do tego co ma nadejść, to tego wyjątkowego wydarzenia, które zmieniło świat. Bo tam w Betlejem narodziła się dobra nowina, wielka radość dla wszystkich ludzi.

Nie zabrakło również gier i zabaw integracyjnych, był głuchy telefon, poznaliśmy miesiące naszych urodzin, a nawet numery butów. Była kupa śmiechu, a także prace plastyczne, wykonywaliśmy domki adwentowe, do których włożyliśmy zadania na cztery niedziele i coś słodkiego na każdy dzień czasu adwentowego. Po wycinankach i sklejankach nadszedł czas na wspólny posiłek, tym razem panie z Parafii mrągowskiej ugościły nas pysznymi kanapkami, nie zabrakło również babeczek, jabłeczniaka i pysznego sernika.

A później? A później to ubraliśmy się ciepło i pobiegliśmy do ogrodu, były walki na śnieżki, było zjeżdżanie z górki, było budowanie bałwanów ze śniegu, oj działo się, ogród wypełnił się śmiechem i dobrą zabawą. Gdy wróciliśmy do sali parafialnej ogrzaliśmy się ciepłą herbatą, zjedliśmy resztę kanapek i złączeni wspólną modlitwą zakończyliśmy nasze spotkanie. We wspólnym okręgu przesłaliśmy delikatny uścisk dłoni - isierkę, która nas pożegnała.

Cudowny, wspólny czas, który mamy nadzieję powtórzyć już na wiosnę. Dziękujemy wszystkim organizatorom, a Parafii w Mrągowie za miłe przyjęcie.

Dzieci ze szkoły niedzielnej i pani Lila.

SPOTKANIA CYKLICZNE W NASZEJ PARAFII

Plan Nabożeństw Grudzień 2025 r.

Data	Tekst kazalny	Uroczystość	Wejsuny	Pisz
07.12.	Łk 21,25-33	2. Niedziela Adwentu	09:00 	11:00
14.12.	Łk 3,3-14.18	3. Niedziela Adwentu	09:00 	11:00
21.12.	2 Kor 1,18-22	4. Niedziela Adwentu	09:00 	11:00
24.12.	Ez 37,24-28	Wigilia Narodzenia Pańskiego	16:00 	11:00
25.12.	Tt 3,4-7	I. Dzień Świąt Narodzenia Pańskiego	09:00	11:00
26.12.	Mt 1,18-25	II. Dzień Świąt Narodzenia Pańskiego		11:00
28.12.	Hi 42,1-6	1. Niedziela po Narodzeniu Pańskim	09:00	11:00
01.01.	J 14,1-6	Nowy Rok		18:00
04.01.	Iż 61,1-3(4.9)10.11	2. Niedziela po Narodzeniu Pańskim	09:00 	11:00
06.01	Ef 3,13-17	Święto Epifanii	18:00 Gody Mazurskie	

Legenda: - Spowiedź i Komunia Święta;

 - Kawiarenka Parafialna;

 - transport na nabożeństwo;

 - szkółka dla dzieci;

 - transmisja online na kanale YouTube.

 - transmisja na parafialnym profilu Facebook

Zapraszamy na nabożeństwa na kanale www.YouTube.com

Nazwa kanału: Parafia EA w Pisku

Prosimy o subskrypcję naszego parafialnego kanału!

Szkółki niedzielne dla dzieci w Wejsunach!

Serdecznie zapraszamy dzieci i młodzież przed konfirmacyjną na szkoły niedzielne!

W niedzielę o godz. 09:00 równoległe do nabożeństwa w Wejsunach.

Szkółki odbywają się w domku grillowym przy naszym kościele. Spotkania prowadzi pani pastorowa Lilianna Pysz.

**Plan szkółek
niedzielných na
grudzień:**

07.12.2025r.,

14.12.2025r.,

21.12.2025r.,

04.01.2026r.,

Serdecznie zapraszamy!

Aktualizacja Kartotek Parafialnych.

Drodzy Parafianie. Do końca 2025 r. trwa aktualizacja Kartotek Parafialnych. W tym okresie sprawdzamy kto jest aktualnie i faktycznie członkiem piskiej parafii ewangelickiej.

Osoby, które nie miały żadnego kontaktu z naszą parafią od ponad 10 lat zostaną „przeniesieni” do archiwum naszej parafii. Są również osoby, które widnieją w kartotekach piskiej parafii a np. wyprowadziły się w inne miejsce, są osoby, które wstąpiły do naszej parafii i po pewnym czasie stracili kontakt z naszą parafią.

Naszym celem jest uporządkowanie kartotek parafialnych oraz co najważniejsze świadomość ilu tak naprawdę parafian jest zaangażowanych w życie duchowe naszej społeczności oraz w utrzymanie naszej parafii. Przeniesienie kartoteki do archiwum nie oznacza wykreślenia kogokolwiek.

W razie pytań prosimy o kontakt z ks. Marcinem Pyszem (tel.: 503 035 878 e-mail: luteraniepysz@gmail.com) lub sekretariatem parafialnym (tel.: 790 763 777).

Z KART HISTORII PISKIEJ PARAFII

Gody Mazurskie

Podczas jutrzni odtwarzano sceny związane z narodzinami Chrystusa. Początkowo uroczystości miały charakter inscenizacji religijnej, ale w XVIII stuleciu nabrały charakteru teatru ludowego. Jutrznię organizowali wiejscy nauczyciele lub pastory. W okresie wzmożenia akcji germanizacyjnej pod koniec XIX wieku jutrznia praktycznie zanikła. Odtworzył ją w okresie międzywojennym Karol Małek, wydając *Jutrznię Mazurską na Gody dla domów, szkół i zborów ewangelickich*.

Jutrznia Małka zawiera wiele pieśni zaczerpniętych z "Nowo Wydanego Kancjonału Pruskiego" Jerzego Wasiańskiego (pierwsze wyd. 1741).

Na tradycyjną jutrznię składały się pieśni, oracje i dialogi, a jej bohaterami byli aniołowie, żaczkowie, sieroty, pasterze, pielgrzymi, pierwszy i drugi Betlejemczyk, Trzej Królowie, Herod, uczeni w Piśmie. Przygotowaniom poświęcano wiele tygodni. W uroczystościach brało udział nawet kilkadziesiąt osób, głównie dzieci. Uczestnicy byli ubrani w białe koszule z długimi rękawami, przyozdobione różnobarwnymi szarfami. Anioł i żaczek trzymali w prawej ręce świecę palącą się w specjalnym lichtarzyku. Przedstawienie odbywało się w kościele, szkole, a niekiedy w domu.

Dzwony kościelne wzywały na jutrznię, która rozpoczynała się o świcie i mogła trwać nawet trzy godziny. Zaczynała się kancjonałową pieśnią *Ślicznie świeci Jutrznia z rana* i należała do najważniejszych wydarzeń w roku na obszarze Warmii i Mazur. Na Mazury przywędrowała na przełomie XV i XVI wieku z sprawą franciszkanów i stanowiła bezpośrednie nawiązanie do tradycji jasełek. Zwyczaj miał typowo polski charakter i był kultywowany na terenach zamieszkałych przez ludność polskiego pochodzenia.

O Jutrzni na Gody odprawianej na Mazurach pisał w 1870 roku wschodniopruski regionalista Max P. Toeppen następująco:

"[Chłopcy] Odziani w biały strój (najczęściej w ojcowską koszulę przepasaną kolorową wstęgą) i wysokie korony z kwiatów wykonanych z połączanego papieru, dziewczęta natomiast zakładają wianki. Pojawiają się w kościele niosąc świece lub ozdobione świeczkami choineczki i obchodzą dookoła ołtarz. Następnie część z nich siada przy ołtarzu, część na chórach i rozpoczynają antyfony, wygłaszają osobno lub chórem odpowiednią na tę uroczystość ewangelię albo pojedynczo recytują specjalnie na to święto przekazywane z pokolenia na pokolenie wierszyki (nazywa się to oracya). Na nauczycielu spoczywa obowiązek wyuczenia dzieci tych wierszy oraz ułożenia należycie akcji dramatycznej. W ceremonii tej, zwanej Jutrznią, żywo uczestniczy cała ludność polską, a również i wielu Niemców. Już od drugiej lub trzeciej nad ranem w domach widać poruszenie. Uroczystość rozpoczyna się około godziny czwartej".

Erwin Kruk podaje, że dawniej misterium przedstawiano niekiedy "z wielką naocznością", np. z chóru opuszczano na dół na linie chłopca przebranego za anioła i śpiewającego "Z nieba wysokiego, stamtąd przybywam tu", przy czym zdarzały się niebezpieczne wypadki.

Źródło: www.encyklopedia.warmia.mazury.pl

Na zdjęciach Gody Mazurskie w piskiej kaplicy ewangelickiej Boże Narodzenie 1958 rok. *(zdjęcia z prywatnego archiwum)*

W nawiązaniu do tej tradycji nasza parafia już po raz drugi organizuje Gody Mazurskie podczas Święta Epifanii 06 stycznia 2026 roku o godz. 18:00 w kościele ewangelickim w Wejsunach. Zapraszamy Serdecznie.

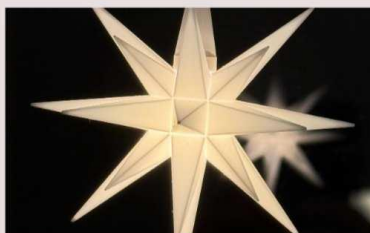
Adwentówka Parafialna w Pisz

PARAFIALNE SPOTKANIE ADWENTOWE

13 GRUDNIA 2025 R. O GODZ. 17:00
KAPLICA EWANGELICKA W PISZU

Serdecznie zapraszamy na Parafialne Spotkanie
Adwentowe podczas którego program świąteczny
przygotowują dzieci i młodzież ze szkółki niedzielnej.

Hej kolęda, kolęda...!

Wspólne przygotowanie stroików świątecznych dla seniorów.

Przygotowanie
STROIKÓW ŚWIĄTECZNYCH

15.12.2025 R. (PONIEDZIAŁEK) O GODZ.: 17:00
KAPLICA EWANGELICKA W PISZU
ZAPRASZAMY!

Parafialna Kolacja Wigilijna w kaplicy ewangelickiej w Pisz.

Wigilia

PARAFIALNA KOLACJA
WIGILIJNA

KAPLICA EWANGELICKA W PISZU

24 GRUDNIA 2025 R. | GODZ.: 18:00

- RODZINNA ATMOSFERA
- PRZYSMAKI ŚWIĄTECZNE
- WSPÓLNE KOŁĘDOWANIE
- OPowieści i tradycje świąteczne

Jeśli możesz to zabierz swój wigilijny przysmak, tyle ile co roku przygotowujesz (+10% 😊), a jeśli nie masz takiej możliwości to po prostu przyjdź, jedzenia u nas zawsze jest pod dostatkiem...

ZGŁOSZENIE OBECNOŚCI: 790 763 777

**MAZURSKIE GODY
W KOŚCIELE EWANGELICKIM W WEJSUNACH**

06.01.2026 r. (wtorek) godz.: 18:00

*Ewangelia Godowa, śpiew kolęd, mazurska poezja,
czas radości z narodzenia Pańskiego.*

Zapraszamy!

WIEŚCI Z NASZYCH OŚRODKÓW WSPARCIA

Informacje z działalności Powiatowego Środowiskowego Domu Samopomocy w Białej Piskiej listopad 2025r.

W listopadzie wiele się u nas działo. Odwiedziliśmy groby naszych byłych Uczestników, bawiliśmy się na dyskotecce Andrzejkowej, świętowaliśmy 105 rocznicę odzyskania niepodległości, rywalizowaliśmy w turnieju sportowym w rzutki, rozmawialiśmy na temat tolerancji i życzliwości, wzięliśmy udział w konkursie poezji i pieśni patriotycznych w Łupkach.

Przed nami przygotowania do świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku. Pozdrawiamy!

Relacja i zdjęcia: Piotr Dobosz

Informacje z działalności Środowiskowego Domu Samopomocy w Piszcu listopad 2025r.

Jesienny listopad minął nam bardzo przyjemnie. Odwiedziliśmy groby uczestników, którzy od nas odeszli. Na zaproszenie Środowiskowego Domu Samopomocy w Ełku wzięliśmy udział w koncercie pod hasłem "Jesienią sady się rumienia". To było bardzo wartościowe spotkanie integracyjne pobliskich Domów, na którym zaprezentowaliśmy piosenki o darach sadu. Byliśmy też w kinie na komedii pt. "Teściowie". Po seansie delektowaliśmy się pyszną pizzą. Pięknym i wzruszającym występem uczciliśmy odzyskanie przez Polskę Niepodległości. Ostatnio wybraliśmy się do Hotelu "Nad Pisą" na pyszne pączki własnego wypieku. Przy filiżance kawy miło i przyjemnie spędziliśmy czas.

W Naszym Ośrodku trwają przygotowania do Świąt Bożego Narodzenia. Wykonujemy ozdoby świąteczne, które ozdobią Nasz Dom.

Zdrowych, spokojnych, rodzinnych i błogosławionych Świąt Bożego

Narodzenia

Relacja i zdjęcia: Violetta Zakrzewska

Uroczyste nabożeństwo z okazji Święta Reformacji w Olsztynie. W ramach obchodów 500-lecia Reformacji na Mazurach, w dniu Święta Reformacji, w kościele ewangelickim w Olsztynie odbyło się uroczyste nabożeństwo. Zebranych przywitał proboszcz parafii ks. Łukasz Stachelek, a następnie młodzież rozdała uczestnikom kartki, na których mogli napisać swoje propozycje zmian w Kościele i przybić je do specjalnie w tym celu ustawionych drzwi. Było to nawiązanie do przybicia przez Marcina Lutra 95 tez na drzwiach Kościoła Zamkowego w Wittenberdze. Spowiedź poprowadził ks. radca Bogusław Juroszek, natomiast liturgii wstępnej przewodniczyli ks. Roland Zagóra oraz ks. Mikołaj Kotkowski. Kazanie wygłosił zwierzchnik Diecezji Mazurskiej, bp Paweł Hause w oparciu o tekst z 5 Mż 5,9. Liturgię komuniijną poprowadzili razem z Biskupem ks. Krzysztof Mutschmann oraz ks. Łukasz Stachelek. Następnie bp Hause otrzymał od parafii w Olsztynie rycinę nawiązującą do obchodów 500-lecia Reformacji na Mazurach, a na zakończenie udzielił zebrany błogosławieństwa. Po nabożeństwie jego uczestnicy zostali zaproszeni do sali parafialnej na herbatę i ciasto.

Zdjęcia: Artur Radomski; Źródło: diec-mazurska.luteranie.pl

Rekolekcje i szkolenie dla Synodałów w Mikołajkach

W dniach 14-15 listopada 2025 r. Synodałowie Diecezji Mazurskiej uczestniczyli w rekolekcjach prowadzonych przez ks. radcę Tomasza Wigłásza. W drugim dniu mieli okazję wziąć udział w szkoleniu dotyczącym zapobiegania przemocy seksualnej poprowadzonym przez panią Malwinę Borowiecką. Przy okazji spotkania odbyła się także Diecezjalna Konferencja Duchownych naszej diecezji.

Źródło: diec-mazurska.luteranie.pl

Diecezjalny Zjazd Młodzieży w Olsztynie

W dniach 21-22 listopada odbył się Diecezjalny Zjazd Młodzieży w Olsztynie. W piątkowy wieczór uczestnicy oprócz integracji mieli okazję wspólnie obejrzeć film. Sobota rozpoczęła się od dalszej integracji. Następnie wszyscy mogli razem zaśpiewać, a ks. Łukasz Stachelek zaprezentował temat, który dotyczył dobrego traktowania się w Kościele. Poruszył takie kwestie jak obgadywanie, donoszenie czy rzucanie oszczerstw. Kolejną atrakcją tego dnia było wspólne wyjścia na painball laserowy. Zjazd zakończył się wspólnym obiadem.

Źródło: diec-mazurska.luteranie.pl

Dzięczynne nabożeństwo w Sopocie

22 listopada w Sopocie odbyły się uroczystości z okazji 107. rocznicy odtworzenia Marynarki Wojennej. Centralnym punktem ewangelickich obchodów było uroczyste nabożeństwo w Kościele Zbawiciela, które zgromadziło przedstawicieli Marynarki Wojennej, gości ekumenicznych oraz lokalną społeczność.

Nabożeństwo rozpoczął gospodarz miejsca – Biskup Diecezji Pomorsko-Wielkopolskiej, bp prof. Marcin Hintz, a uczestników uroczystości powitał Dziekan Marynarki Wojennej, ks. kmdr por. Tadeusz Jelinek. Podniosły charakter wydarzenia podkreślił śpiew parafialnego chóru „Gloria Dei”, który ubogacił nabożeństwo swoim muzycznym występem. Kazanie wygłosił pełniący obowiązki Naczelnego Kapelana Ewangelickiego ks. ppłk Tomasz Wola, opierając swoje rozważanie na słowach z Ps 127,1–2: „Pieśń pielgrzymek. Salomonowa. Jeśli Pan domu nie zbuduje, Próżno trudzą się ci, którzy go budują. Jeśli Pan nie strzeże miasta, daremnie czuwa stróż.

Daremnie wściebie rano wstajecie i późno się kładzecie, spożywając chleb w troskach. Wszak on i we śnie obdarza umiłowanego swego”. Podkreślił, że wszelki ludzki trud znajduje trwały sens i fundament wyłącznie w Bożym błogosławieństwie, wskazując jednocześnie na odpowiedzialność, służbę i troskę o dobro wspólne – zarówno w domu, jak i w Ojczyźnie.

Szczególnym momentem uroczystości było wręczenie Medali Okolicznościowych „Pro Deo et Patria” osobom zasłużonym dla Ewangelickiego Duszpasterstwa Wojskowego. Odznaczenia otrzymali m.in. wysocy rangą przedstawiciele Marynarki Wojennej *oraz trzech kapelanów EDW w tym proboszcz piskiej parafii ks. mjr SG Marcin Pysz (dopisek redakcji).*

Po nabożeństwie delegacja kapelanów złożyła kwiaty pod Pomnikiem Polski Morskiej w Gdyni, oddając hołd wszystkim, którzy na przestrzeni dziejów służyli Ojczyźnie na morzu.

źródło: EDW

ROK KOŚCIELNY W KOŚCIELE EWANGELICKO-AUGSBURSKIM

Wigilia Bożego Narodzenia

W wigilię Bożego Narodzenia (24 grudnia) luteranie uczestniczą w nabożeństwach i gromadzą się na uroczystych kolacjach w domach.

W zależności od regionu nabożeństwa odbywają się przed lub po kolacji wigilijnej. Odczytywane są fragmenty Pisma Świętego dotyczące narodzin Jezusa i znaczenia tego wydarzenia dla ludzi. W niektórych parafiach, podczas nabożeństw dzieci recytują słowa proroków zapowiadające przyjście Jezusa. W kościołach ustawione są choinki, rzadziej występuje szopka czy też żłóbek. Szopka jest ewangelikom znana (pojawia się w luterkańskich domach czy podczas jasełek), ale ten symbol pokazuje, że pojawiło się na świecie dziecko, nie mówi bezpośrednio o tym, co Chrystus uczynił dla ludzi, tymczasem Święta Bożego Narodzenia przede wszystkim powinny mówić o zbawieniu, o śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa.

Kolacja wigilijna rozpoczyna się czytaniem fragmentu Ewangelii Łukasza (opowieść o narodzinach Jezusa) i modlitwą. Na stole leży Biblia i płoną świece Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom, ekumenicznej akcji prowadzonej przez cztery organizacje: luterańską i reformowaną Diakonię, rzymskokatolicki Caritas i prawosławny Eleos. Świeca zachęca do myślenia o drugim człowieku i pomocy potrzebującym dzieciom. Dochód ze sprzedaży przekazywany jest na projekty pomocowe dla dzieci i najuboższych rodzin.

W luterańskich domach obecne są także polskie zwyczaje wigilijne takie jak ubieranie choinki, łamanie się opłatkiem (na Śląsku Cieszyńskim są też cynamonowe rurki – szulki), spożywanie tradycyjnych potraw i wspólne śpiewanie kolęd, wiele zależy jednak od lokalnych zwyczajów. W wigilię nie ma obowiązku zachowywania postu.

Pojawia się również choinka, która ma swoją legendę związaną z ks. dr. Marcinem Lutrem. Wg jednej z wersji tej legendy ks. Luter wraz ze swoją rodziną obchodził Święta Bożego Narodzenia. Tata czytał swoim dzieciom fragment opowiadający o narodzeniu Jezusa. Brał też do ręki lutnię i grał piękne kolędy, a wszyscy razem je śpiewali. Były to wyjątkowe chwile, w których można było skoncentrować się na Bogu i spędzić czas z rodziną. Ks. Luter chciał, aby podobnie świętowano w innych domach. Dla niego w święta ważne było to, że rodzina jest razem, że czytana jest Ewangelia o narodzinach Jezusa i śpiewa się pieśni wychwalające Boga. Brakowało mu jednak symbolu, który miałby przypominać Jezusa i sens Jego przyjścia na świat. Inspirację znalazł patrząc na grudniowy ogród. Jego wzrok przykuła zielona jodła, która stała pośrodku. Pomyślał wtedy, że to drzewo może być symbolem Jezusa, bo w środku zimy, kiedy wszystko jest uśpione i zastygłe, ono cieszy oczy zielenią. Chrystus przyszedł na pogrążony w ciemności grzechu świat, by nieść radość, pokój i zbawienie.

Ks. Luter postawił zielone drzewko w domu, przystroił je i wskazał na symbole, które się na nim pojawiają. Kolorowy łańcuch miał przypominać węża, który skusił pierwszych ludzi, czerwone jabłka – owoc, który zjedli łamiąc Boży zakaz. Na drzewku znalazły się też świece, gdy się je zapalało nie było widać łańcucha, ani jabłek, ich blask przykuwał wzrok. Świece nawiązywały do słów Jezusa: „Ja jestem światłością świata” (J 8, 12) . Jezus przyszedł na świat jako światłość, oddał swoje życie na krzyżu za grzechy wszystkich ludzi i pojednał nas z Bogiem. Gwiazda umieszczona na czubku choinki miała być symbolem, który prowadzi wszystkich do Jezusa tak, jak prowadziła mędrców ze Wschodu do Betlejem. Trudno dzisiaj

stwierdzić ile jest prawdy w tej legendzie, ale pięknie przystrojone choinki pojawiają się nie tylko w luterańskich domach, ale także kościołach.

Pod choinką można odnaleźć często prezenty. Zwraca się jednak uwagę na to, że najwspanialszym prezentem, jaki otrzymaliśmy od Boga jest Jezus Chrystus, którego narodziny wspominamy w okresie świąt i na którego powtórne przyjście nadal jako chrześcijanie czekamy. Dla luteran zarówno choinka, jak i inne zwyczaje Bożonarodzeniowe mają znaczenie wtedy, gdy stanowią jedynie oprawę tego, co jest centralną prawdą tych świąt – **Bóg w Chrystusie przychodzi na świat, przynosi ludziom zbawienie i daje pokój oraz radość.**

Źródło: www.luteranie.pl

Święta Narodzenia Pańskiego

W Kościele Ewangelicko-Augsburskim w Polsce, podobnie jak w Kościołach tradycji zachodniej, obchodzona jest pamiątka narodzenia Jezusa Chrystusa.

„Nie znam większej pociechy, danej człowiekowi, nad tę, że Chrystus stał się człowiekiem, dzieckiem, niemowlęciem, które bawi się na kolanach najmilszej matki i leży u niej na ręku. Czy jest ktoś, kogo ten widok nie wzruszy i nie pocieszy? Przewyciężona została moc grzechu, piekła, sumienia i winy, jeśli przychodzisz do tego bawiącego się Dzieciątka i wierzysz ...w to, że Chrystus narodził się z Marii Dziewicy. Złoto, przyjaciele, moc i szacunek nie mogą nas bardziej rozradować niż ta radosna wieść, że Chrystus narodził się człowiekiem”.

ks. dr Marcin Luter

Pierwotnie pamiątkę narodzin Jezusa Chrystusa obchodzono w Kościele 6 stycznia. Ostatecznie Kościół przyjął noc z 24/25 grudnia za dzień narodzenia Pańskiego, albowiem wówczas jest najdłuższa noc, a od 25 grudnia sukcesywnie dzień staje się dłuższy (por. 1 Kor 13, 12 „*Noc przeminęła, a dzień się przybliżył*”, czy z Iz 9,1: „*Lud, który chodzi w ciemności, ujrzy światło wielkie.*”)

Święta Narodzenia Pańskiego są jednymi z najradośniejszych świąt całego roku kościelnego. Dlatego w te dni ewangelicy zwykle licznie gromadzą się w kościołach i kaplicach, aby dziękować Bogu za Jego Syna.

Szczególny charakter mają nabożeństwa świąteczne wczesnym rankiem, 25 grudnia o godz. 5.00, zwane „jutrzniami”, które odbywają się najczęściej na Śląsku Cieszyńskim. Jutrznia to nawiązanie do rozjaśniającego mrok światła, które ujrzeli w nocy pasterze udający się do Betlejem.

W 2. Dzień Świąt Narodzenia Pańskiego, 26 grudnia, obchodzona jest Uroczystość św. Szczepana Męczennika. To święto przypomina postać diakona Szczepana, pierwszego męczennika za sprawę Jezusa Chrystusa.

W Święta Narodzenia Pańskiego kościoły wypełnione są Bożym Słowem, światłem i dźwiękiem kolęd.

To okazja do ponownego odkrycia, że Bóg w Jezusie Chrystusie przyszedł na świat, dając ludziom zbawienie oraz nadzieję. W Jezusie zbliżyło się do nas niebo, a Bóg przez Chrystusa podniósł nas do godności Bożych dzieci .

Źródło: www.luteranie.pl

SZCZEGÓLNE DNI W KOŚCIELE EWANGELICKO-AUGSBURSKIM W POLSCE

Dzień św. Mikołaja Biskupa Myry

6 grudnia Kościół obchodzi dzień św. Mikołaja Biskupa Myry.

Ewangelię św. przewidzianą na ten dzień czytamy z Mt 6,1-4 [Biblia Ekumeniczna];

6.1 Wystrzegajcie się pobożności na pokaz, takiej, która szuka ludzkiego uznania, bo inaczej nie otrzymacie nagrody od waszego Ojca w niebie.

6.2 Kiedy dajesz jałmużnę, nie każ trąbić przed sobą, jak to czynią obłudnicy w synagogach i na ulicach, aby zyskać poklask u ludzi. Zapewniam was, już otrzymują swoją nagrodę.

6.3 Kiedy dajesz jałmużnę, niech nie wie twoja lewa ręka, co czyni prawa,

6.4 aby twoja jałmużna pozostała w ukryciu, a twój Ojciec, który widzi także to, co ukryte, wynagrodzi tobie

Dzień apostoła Tomasza

21 grudnia Kościół obchodzi dzień apostoła Tomasza.

**Ewangelię św. przewidzianą na ten dzień czytamy z J 20,(19.20)24-29
[Biblia Ekumeniczna];**

20.19 A gdy nastał wieczór tego pierwszego dnia tygodnia i drzwi były zamknięte z powodu strachu przed Żydami tam, gdzie przebywali uczniowie, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i powiedział: Pokój wam!

20.20 Kiedy to powiedział, pokazał im ręce i bok. Uczniowie uradowali się, że zobaczyli Pana. (...)

20.24 Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był z nimi, kiedy przyszedł Jezus.

20.25 Inni więc uczniowie powiedzieli mu: Widzieliśmy Pana. On jednak powiedział: Jeśli nie zobaczę na Jego rękach śladu gwoździ i nie włożę palca w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki w Jego bok, nie uwierzę.

20.26 A po ośmiu dniach Jego uczniowie znowu byli w domu, a z nimi Tomasz. Chociaż drzwi były zamknięte, Jezus przyszedł, stanął pośrodku i powiedział: Pokój wam!

20.27 Następnie oznajmił Tomaszowi: Podnieś tu swój palec i zobacz Moje ręce, podnieś swoją rękę i włoż w Mój bok, i nie bądź niewierzącym, lecz wierzącym.

20.28 Wyznał Mu Tomasz: Mój Pan i mój Bóg.

20.29 Jezus mu powiedział: Uwierzyłeś, ponieważ Mnie ujrzałeś. Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.

Uroczystość św. Szczepana Męczennika.

W 2. Dzień Świąt Narodzenia Pańskiego, 26 grudnia, obchodzona jest Uroczystość św. Szczepana Męczennika. To święto przypomina postać diakona Szczepana, pierwszego męczennika za sprawę Jezusa Chrystusa.

Hasło dnia: Drogocenna jest w oczach Pana śmierć wiernych jego. Tobie złożę ofiarę dziękczynną i będę wzywał imienia Pana. Ps 116,15-17

Ewangelię św. przewidzianą na ten dzień czytamy z Mt 10,16-22 [Biblia Ekumeniczna];

10.16 Oto Ja posyłam was jak owce między wilki. Bądźcie więc czujni jak węże i łagodni jak gołębie.

10.17 Mieście się na baczności przed ludźmi. Będą was bowiem wydawać sądom i biczować w swoich synagogach.

10.18 Nawet przed namiestników i królów będą was prowadzić z Mojego powodu, abyście mogli złożyć świadectwo wobec nich i obcych narodów.

10.19 A gdy was wydadzą, nie martwcie się, co i jak mówić. W tej samej godzinie dowiecie się, co macie powiedzieć,

10.20 bo nie wy będziecie mówili, lecz Duch waszego Ojca będzie mówił przez was.

10.21 Brat wyda brata na śmierć, a ojciec dziecko. Dzieci zwrócą się przeciwko rodzicom[182] i spowodują ich śmierć.

10.22 Będziecie znienawidzeni przez wszystkich ze względu na Moje imię. Kto jednak wytrwa do końca, będzie ocalony.

Dzień apostoła i ewangelisty Jana.

27 grudnia w Kościele Ewangelicko- Augsburgskim jest obchodzony dzień apostoła i ewangelisty Jana.

**Ewangelię św. przewidzianą na ten dzień czytamy z J 21,20-24 [Biblia
Ekumeniczna];**

21.20 Piotr odwrócił się i zobaczył ucznia, którego Jezus miłowała, idącego za nim, który przy wieczerzy oparł się o pierś Jezusa i zapytał: Panie, kim jest ten, kto Cię wyda?

21.21 Gdy Piotr go zobaczył, zapytał Jezusa: Panie, a z tym, co będzie?

21.22 Jezus mu odpowiedział: Jeśli chcę, aby pozostał, aż przyjdę, to co ci do tego? Ty pójdź za Mną.

21.23 Rozeszła się więc wieść wśród braci, że ten uczeń nie umrze. Jezus jednak nie powiedział mu, że nie umrze, ale: Jeśli chcę, aby pozostał aż przyjdę, to co ci do tego?

21.24 Ten właśnie uczeń daje świadectwo o tych wydarzeniach i on je opisał, a wiemy, że jego świadectwo jest prawdziwe.

Dzień niewinnych dzieci.

**28 grudnia w Kościele Ewangelicko- Augsburskim jest obchodzony dzień
niewinnych dzieci.**

***Hasło dnia: Drogocenna jest w oczach Pana śmierć wiernych jego. Tobie
złożę ofiarę dziękczynną i będę wzywał imienia Pana. Ps 116,15-17***

**Ewangelię św. przewidzianą na ten dzień czytamy z Mt 2,13-18 [Biblia
Ekumeniczna];**

2.13 Gdy oni odjechali, anioł Pana ukazał się we śnie Józefowi i powiedział: Wstań, weź Dziecko oraz Jego matkę i uciekaj do Egiptu. Zostań tam, dopóki nie dam ci nowego polecenia, bo Herod czyha na to Dziecko, aby Je zabić.

2.14 Wstał więc w nocy, wziął Dziecko oraz Jego matkę i udał się do Egiptu.

2.15 Pozostał tam aż do śmierci Heroda. To wszystko się stało, aby spełniły się słowa Pana wypowiedziane przez proroka: Z Egiptu wezwałem Mojego Syna.

2.16 Herod widząc, że mędrcy go zawiedli, bardzo się rozgniewał. Kazał pozabijać w Betlejem i w całej okolicy wszystkich chłopców w wieku do dwóch lat, stosownie do czasu, o którym dowiedział się od mędrców.

2.17 Spełniło się wtedy to, co zostało zapowiedziane przez proroka Jeremiasza:

2.18 Krzyk słyhać w Rama, płacz i wielki jęk. Rachel opłakuje swe dzieci i nie przyjmuje pociechy, bo już ich nie ma.

OGŁOSZENIA

Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom

Rozpoczyna się co roku w 1. niedzielę adwentu i trwa do świąt Bożego Narodzenia.

Podczas akcji są rozprowadzane świece wigilijne, a dochód z ich sprzedaży przeznaczony jest na projekty na rzecz dzieci znajdujących się w potrzebie, np.: na pomoc edukacyjną, psychologiczną i terapeutyczną, rehabilitację i leczenie, zorganizowane formy letniego wypoczynku itp.

W 2024 r. akcja została uhonorowana Nagrodą Prezydenta RP „Dla Dobra Wspólnego” w kategorii „Dzieło, Przedsięwzięcie – Projekt”

Zachęcamy do zakupu tych wyjątkowych świec.

Koszt: 10zł – mała; 20zł – duża (walec i kula)

Polecamy również Kalendarz Ewangelicki (książkowy) na nowy 2026 r. wraz z dodatkiem z Biblią na co dzień. Do nabycia w kancelarii parafialnej lub po nabożeństwach.

świeca

która tworzy
polską WIGILIĘ

XXVI edycja Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom

Zapal wigilijną świecę i wesprzyj
ekumeniczną akcję Caritas, Diakonii i Eleos

Diakonia Polska, nr konta
78 1240 1037 1111 0000 0693 1384

Wycieczka "Śladami Marcina Lutra"

Parafia nasza wraz z parafią ewangelicką w Ostródzie organizuje wycieczkę „**Śladami Marcina Lutra**”. W ramach wyjazdu zwiedzimy najważniejsze miejsca

związane z postacią Reformatora Kościoła Powszechnego doktora teologii Marcina Lutra.

Serdecznie zapraszamy do zapisywania się na nasz wspólny wyjazd!

Termin: 30.04 – 03.05.2026 r.

Koszt: 1 300 zł od osoby dorosła, dzieci i młodzież ucząca się 600 zł. Koszty mogą ulec zmianie parafie nasze szukają dofinansowania do wycieczki.

Trasa wycieczki: Pisz – Ostróda – Poczdam – Wartburg – Erfurt – Torgawa – Wittenberga – Eisleben – Ostróda – Pisz

Noclegi: Hotel – pokoje 2 i 3 osobowe z łazienkami.

Program:

1 DZIEŃ – wyjazd w godzinach porannych. Wizyta w **POCZDAMIE** zwiedzanie miasta – oraz ogrodów Pałacu Sanssouci. Nocleg w ok. Dessau.

2 DZIEŃ – śniadanie – przejazd na **ZAMEK WARTBURG** – tutaj Marcin Luter znalazł schronienie i przetłumaczył Nowy Testament na j. niemiecki. Następnie zwiedzimy **ERFURT** – zobaczymy klasztor Augustianów (z zewnątrz) w którym przebywał Marcin Luter, katedrę, Most Kramarzy, Starą Synagogę (z zewnątrz) oraz Fischmarkt. Przejazd na nocleg w ok. Dessau.

3 DZIEŃ – śniadanie – przejazd do **TORGAWY** – miasta, które jako jedno z pierwszych przyjęło zasady Reformacji. W miejscowym kościele NMP znajduje się grób Katarzyny von Bora. Na zamku Hartenfels zobaczymy kaplicę – pierwszy w historii przykład architektury protestanckiej. Przejazd do **WITTENBERGI**. Kościół Zamkowy, kościół NMP, rynek, pomnik Marcina Lutra, ASISI Panorama. Czas wolny. Nocleg w ok. Dessau.

4 DZIEŃ – śniadanie, następnie wyjazd w drogę powrotną. Po drodze wizyta w **EISLEBEN** – zobaczymy m. in. kościół św. Piotra i Pawła – miejsce chrztu Marcina Lutra, domy narodzin i śmierci reformatora. Przyjazd do Pisza w godzinach wieczornych.

Podczas pobytu w Wittenberdze planujemy wspólne wieczorne nabożeństwo w kościele zamkowym w Wittenberdze, gdzie kazania głosił nasz Reformator ks. dr Marcin Luter.

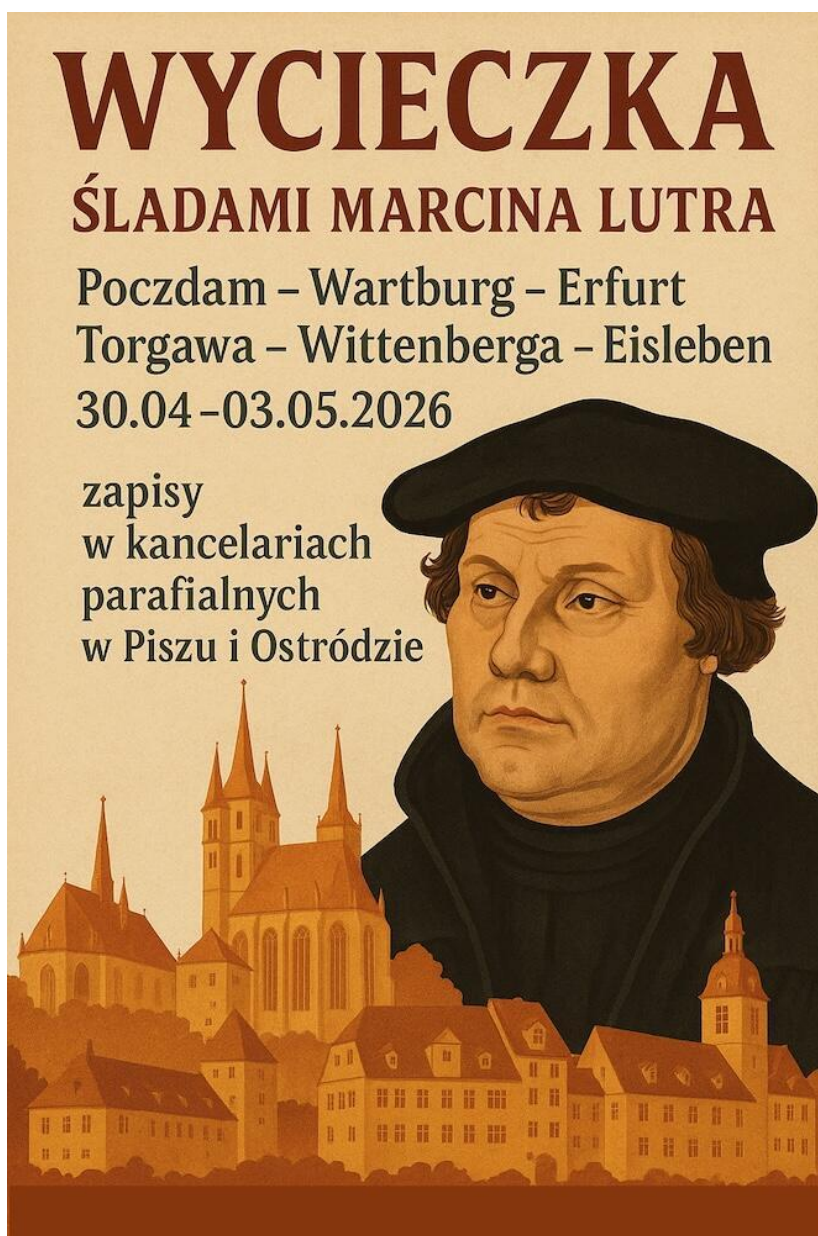
Wpłaty można dokonywać już od teraz na wydzielone konto:

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Pisz
pl. Daszyńskiego 12A
12-200 Pisz

Tytułem: Darowizna na cele kultu religijnego – wycieczka 2026

Warmińsko-Mazurski Bank Spółdzielczy w Pisz
65 9364 0000 2002 0021 0744 0002

Wszystkich chętnych prosimy o zapisywanie się do końca grudnia 2025r.

ŻYCZENIA

Drogie parafianie, sympatycy piskiej parafii ewangelickiej, drogie siostry i bracia w Panu naszym Jezusie Chrystusie.

Bóg się rodzi! To najpiękniejsza wieść tych świątecznych dni. Narodzenie Chrystusa chce zmieniać nasze codzienne życie, zachęca nas do zauważenia drugiego człowieka, ale przede wszystkim zachęca nas do radości z przyjścia Storzyciela w naszą rzeczywistość Bożego stworzenia. Bóg się rodzi dla ciebie i dla mnie!

W tych świątecznych dniach Rada Parafialna, ks. Marcin Pysz wraz z małżonką oraz dziećmi składa najserdeczniejsze życzenia Bożego błogosławieństwa.

DANE TELEADRESOWE PARAFII

ks. Marcin Pysz- Proboszcz

Tel.: 790 763 777

Tel. kom. służbowy: 502 620 934

Parafia Ewangelicko - Augsburska w Pisz

pl. Daszyńskiego 12A

12-200 Pisz

tel. 790 763 777

Sekretariat Parafii / Wypożyczalnia Sprzętu Rehabilitacyjnego
czynne: pn. - pt. w godzinach: 8:00 - 15:00

Strona Internetowa Parafii: www.pisz.luteranie.pl

Strona Internetowa Ewangelickiego Stowarzyszenia Betel: www.esbetel.pl

Strona Internetowa Wypożyczalni Sprzętu Rehabilit.: www.betaniapisz.pl

Strona Internetowa Muzeum Miniatur: www.wejsuny.eu

e-mail: luteraniepisz@gmail.com

e-mail: stowarzyszenie.betel@gmail.com

e-mail: betania.pisz@gmail.com

YouTube: Parafia EA w Pisz

Numer konta bankowego Parafii Ewangelicko- Augsburskiej w Pisz:

92 9364 0000 2002 0021 0744 0001 – WMBS w Pisz

78 1600 1462 1859 6292 8000 0001 – BNP Paribas

Ofiary i składki przekazane na konto można odliczyć od podatku!

Numer konta bankowego Muzeum Miniatur i Tradycji Ewangelickiej

24 1600 1462 1859 6292 8000 0003 – BNP Paribas

Darowizna na fundusz historyczny – cele kultu religijnego (można odliczyć od podatku)

Redakcja: ks. Marcin Pysz, Marcin Redzko
